

NSR Återvinningsanläggning

NSR har lämnat tillståndsansökan om fortsatt och utvidgad verksamhet till Mark- och miljödomstolen. Byaföreningen har lämnat kritiska synpunkter. Dom föll 6 maj 2022 till största delen i enlighet med NSRs ansökan. Såväl NSR som Länsstyrelsen har överklagat domen till Svea hovrätt, Mark- och Miljööverdomstolen.

Byaföreningen lämnade en skrivelse som i stort sammanfaller med Länsstyrelsens åsikter. Dom beslutades 16 juni enligt följande: "Sammantaget utgör miljökonsekvensbeskrivningen enligt Mark- och miljööverdomstolen ett bristfälligt underlag för att bedöma verksamheternas samlade miljöeffekter på verksamhetsområdet och dess omgivning. Mark- och miljööverdomstolen anser därför att det av bolaget åberopade underlaget rörande miljöeffekterna har varit alltför begränsat. Underlaget har därmed inte kunnat läggas till grund för en ändamålsenlig prövning. **Mark- och miljödomstolens dom ska därför upphävas och bolagets ansökan avvisas.** Mot bakgrund av detta finns det inte skäl att pröva överklagandena i övrigt." Överklaganden är möjliga att göra senast 14 juli. Fortsättning följer!

Underlaget för domen (mål nr M 7064-22) är mycket omfattande. I korthet anger Mark- och miljööverdomstolen följande domskäl: "På fastigheten Tjörred 2:5 i Höganäs kommun bedriver bolaget verksamhet i form av en återvinningsanläggning. På anläggningen finns en deponi under sluttäckning, en återvinningscentral, ytor för behandling av avfall samt dammar för vattenhantering. Verksamheten bedrivs med stöd av två tillstånd. Ett tillstånd för deponiverksamhet meddelat av Koncessionsnämnden den 5 juli 1977 (dnr Ä 148/76) och ett tillstånd för avfallshantering meddelat av Miljöprövningsdelegationen den 31 maj 2007 (551-24476-04). Verksamheten omfattar mottagning, omlastning, lagring och behandling av icke-farligt avfall samt lagring av farligt avfall. Deponering av hushålls- och industriavfall på området påbörjades i början av 1950-talet och upphörde 2001. Avslutningsplanen för deponin godkändes av länsstyrelsen den 27 juni 2005. Sluttäckning pågår och hela deponin ska vara sluttäckt år 2028. Återvinningscentralen har funnits i sin nuvarande form sedan 2007.

Bolaget har nu genom den överklagade domen ansökt om tillstånd för viss utökning av återvinningscentralen och för att ordna ett nytt system för vattenhantering som även inkluderar lakvatten från deponin.

Länsstyrelsen har i första hand yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska avslå bolagets ansökan. Detta mot bakgrund av att bolaget inte har framställt något yrkande om deponi, eller ändring eller upphävande av de villkor i det befintliga deponitillståndet som står i strid med hur verksamheten är tänkt att bedrivs enligt nuvarande ansökan. Det går enligt länsstyrelsen inte att utläsa av

domen vad som avses att ske med de befintliga tillstånden.

Koncessionsnämndens tillstånd kan inte ändras med mindre än att det i ansökan yrkas om tillstånd till deponi och att de frågor som har bäring på deponins miljöeffekter fullt ut hanteras genom villkor.

Bolaget har anfört att det inte har begärt något tillstånd till vare sig deponi eller att deponera avfall eftersom det inte föreligger någon tillståndsplikt för deponi. Deponeringen av avfall upphörde redan vid utgången av år 2001. Deponins miljöeffekter har reglerats i det av mark- och miljödomstolen meddelade tillståndet.

Mark- och miljööverdomstolen gör följande bedömning.

Mark- och miljööverdomstolen instämmer i mark- och miljödomstolens bedömning att ansökan kan prövas med den avgränsning som har gjorts och att det således inte krävs någon ansökan om ett nytt tillstånd för de delar av deponiverksamheten som återstår. Att deponera avfall definieras enligt miljöbalken som att bortskaffa avfall genom att lägga det på en deponi (se 15 kap. 6 § miljöbalken). Tillståndsplikten avser deponering av avfall. Eftersom verksamheten inte längre deponerar avfall utgör det således inte någon tillståndspliktig deponering. Det nu sökta tillståndet kommer i relevanta delar att ersätta såväl Koncessionsnämndens tillstånd för deponin som Miljöprövningsdelegationens tillstånd för återvinningsanläggningen. Det behöver inte framgå av domslutet vilka tillstånd som ersätts.

Verksamhetsutövarens avsikt har varit att sökt tillstånd ska ta vid och ersätta de tidigare tillstånden (jfr rättsfallet MÖD 2014:44 och Mark- och miljööverdomstolens dom den 27 juni 2014 i mål nr M 7429-13).

Mark- och miljööverdomstolen instämmer i mark- och miljödomstolens bedömning att deponin fortsatt påverkar omgivningen på anläggningen, främst i form av lakvatten, även om någon deponering av avfall inte längre pågår. Vidare konstaterar Mark- och miljööverdomstolen att den ansökta utökningen av återvinningscentralen med system för vattenhantering kommer att få ett praktiskt samband med den del av verksamheten som omfattar arbetet med sluttäckningen av deponin. Både återvinningscentralen och den befintliga deponin bidrar således till den totala miljöpåverkan på platsen. Som exempel på miljöpåverkan kan nämnas frågor rörande vattenhantering, transport och buller.

I miljökonsekvensbeskrivningen beskrivs dagvatten- och lakvattenhantering för både deponi och övrig verksamhet. Det finns enligt Mark- och Miljööverdomstolen dock, som även länsstyrelsen påpekat, vissa aspekter av lakvattenhanteringen som kan komma att behöva utredas ytterligare i fråga om

möjligheterna att minimera förorenings-spridning och behovet av att avleda vatten till kommunens reningsverk.

I den recipientbedömning (bilaga B1 till miljökonsekvensbeskrivningen) som ligger till grund för tillståndsansökan inklusive bedömningen av miljöeffekter kan det bl.a. utläsas att en stor andel av det vatten som kommer att hanteras i lakvattensystemet efter sluttäckning beräknas vara ovidkommande vatten, dvs. vatten som läcker in från omgivningen. Detta ökar både spridningen av föroreningar och mängden lakvatten som behöver hanteras. För att förebygga ovidkommande vatten planerar verksamhetsutövaren att anlägga avskärande diken runt deponin. Vid beräkningarna av det framtida lakvattenflödet har det antagits att den avskärande dräneringen kommer att minska mängderna ovidkommande vatten med 50 procent. Det finns dock inga uppgifter om hur den bedömningen har gjorts och inte heller om det finns alternativa utformningar som ger annan effekt på mängderna ovidkommande vatten. Det kan inte uteslutas att utformningen av en sådan åtgärd kan få betydelse för utformningen av lakvattensystemet i stort, eftersom de totala lakvattenmängderna kan påverka behovet av att t.ex. avleda överskottsvatten till kommunens reningsverk. För att kunna bedöma detta närmare behövs enligt Mark- och miljööverdomstolen en mer noggrann utredning.

Miljökonsekvensbeskrivningen saknar i stort sett uppgifter om övriga omgivningskonsekvenser av arbetet med efterbehandlingen av deponin, däribland avseende t.ex. transporter, lagring och övrig hantering av massor för sluttäckningen och själva anläggningsarbetena i deponiområdet, inklusive den eventuella omschaktningen av avfall i sista sluttäckningsområdet (etapp 3). Hanteringen av massor för sluttäckningen kommer under sluttäckningsperioden att utgöra en betydande del av den totala avfallshanteringen i verksamheten, och kan därmed antas stå för en betydande del av påverkan på omgivningen. Detsamma gäller för transporter av sluttäckningsmassor till verksamheten.

Sammantaget utgör miljökonsekvensbeskrivningen enligt Mark- och miljööverdomstolen ett bristfälligt underlag för att bedöma verksamheternas samlade miljöeffekter på verksamhetsområdet och dess omgivning. Mark- och miljööverdomstolen anser därför att det av bolaget åberopade underlaget rörande miljöeffekterna har varit alltför begränsat. Underlaget har därmed inte kunnat läggas till grund för en ändamålsenlig prövning. Mark- och miljödomstolens dom ska därför upphävas och bolagets ansökan avvisas. Mot bakgrund av detta finns det inte skäl att pröva överklagandena i övrigt.”